

FUDULII DE LA DNA – Iata ce preocupari marunte are sefa interimara de la DNA Anca Jurma. Dupa modificarea Legii 304/2004, Jurma a trimis o adresa Curtii de Apel Bucuresti in care se plange ca procurorul DNA nu poate sa stea la acelasi nivel cu avocatul: "Pozitia procurorului nu ii asigura vizibilitate, fiind obturat de avocati si parti... Procurorului nu ii sunt asigurate conditiile minime fizice pentru exercitarea decenta si in siguranta a rolului sau" (Document)

Scris de Elena DUMITRACHE

Tara arde si Jurma se ocupa de prostii. **Procurorul sef interimar al Directiei Nationale Anticoruptie Anca Jurma (foto) este dat peste cap de modificarea Legii nr.304/2004 privind organizarea judiciara, mai ales de schimbarea locului procurorului in sala de judecata. Obisnuiti sa se cocoate pe podium, de-a dreapta judecatorilor, procurorii DNA sunt acum nemultumiti ca prin noua lege de organizare judiciara, conform art. 7 alin. (3) au fost pusi la acelasi nivel cu avocatii, astfel incat sa fie respectat principiul egalitatii de arme.** Iar tocmai acesta chestiune pare sa reprezinte problema principala a Directiei Nationale Anticoruptie, putand sa intelegem ca, de suparare, nu au mai facut decat dosare cu fapte prescise sau sortite achitarii.

Tara arde si Jurma se ocupa de prostii. **Procurorul sef interimar al Directiei Nationale Anticoruptie Anca Jurma (foto) este dat peste cap de modificarea Legii nr.304/2004 privind organizarea judiciara, mai ales de schimbarea locului procurorului in sala de judecata. Obisnuiti sa se cocoate pe podium, de-a dreapta judecatorilor, procurorii DNA sunt acum nemultumiti ca prin noua lege de organizare judiciara, conform art. 7 alin. (3) au fost pusi la acelasi nivel cu avocatii, astfel incat sa fie respectat principiul egalitatii de arme.** Iar tocmai acesta chestiune pare sa reprezinte problema principala a Directiei Nationale Anticoruptie, putand sa intelegem ca, de suparare, nu au mai facut decat dosare cu fapte prescise sau sortite achitarii.

Pentru a clarifica problema locului procurorului in sala de judecata – loc care conform denumirii este pe podea, adica pe parchet –, **sefa interimara a DNA, Anca Jurma, a trimis conducerii Curtii de Apel Bucuresti o adresa prin care ii solicita sa comunice catre DNA care sunt modalitatile de configurare a salilor de judecata, exemplificand astfel ce se intampla, atentie, la Inalta Curte de Casatie si Justitie.**

In adresa de 4 pagini pe care Lumea Justitiei o prezinta in exclusivitate, Anca Jurma reclama ca daca procurorul va ramane, conform noilor prevederi din Legea 304/2004, la acelasi nivel cu avocatii, reprezentatului Ministerului Public nu i se va asigura vizibilitate, "fiind obturat de avocati si parti", si nici "conditiile minime fizice pentru exercitarea decenta si in siguranta a rolului sau", astfel ca nu va putea auzi si nu se va putea face auzit.

Mai sa fie, dar avocatii cum de reusesc sa ramana concentrati si sa sustina pledoariile in fata completului de judecata, desi stau in prezenta publicului din sala, care vorbeste constant? Si de ce conditii extraordinare au nevoie procurorii pentru a-si exercita decent profesia?

Va puteti imagina totusi ca unii procurori au reclamat ca nu se simt in siguranta daca stau la acelasi nivel cu avocatii?

Si chiar asa, fiind considerati pe picior de egalitate, de ce ar trebui procurorii sa fie mai vizibili decat avocatii?

Tupeul DNA este si mai mare de atat. **Potrivit adresei trimise de Jurma conducerii Curtii de Apel Bucuresti, procurorii par nemultumiti si de faptul ca pupitrul din dreapta completului de judecata, care candva era al procurorului, este in prezent folosit de avocati atunci cand acestia semneaza declaratii sau documente pe care le inmaneaza instantei. Extraordinar!**

Pentru a convinge conducerea Curtii de Apel Bucuresti ca pozitionarea procurorului alaturi de avocati este un lucru rau, procurorul sef interimar al DNA, Anca Jurma, a dat exemple din hotarari ale CEDO in care s-ar fi respins cererile in care se sustinea incalcarea principiului imparțialitatii judecatorilor si celui al egalitatii de arme prin pozitionarea privilegiata a procurorului in sala de judecata. Jurma sustine, citand CEDO, ca o pozitie "avantajoasa" a procurorului in sala de judecata nu este de natura sa aduca atingere principiului egalitatii armelor daca nu pune acuzatul intr-o situatie dezvantajoasa in vederea formularii apararii sale. Timpul ne-a dovedit ca in instantele din Romania, in multe cazuri, acuzatul a fost cel dezavantajat si in imposibilitatea de a formula apararea si niciodata procurorul, indiferent de locul in care ar sta in sala.

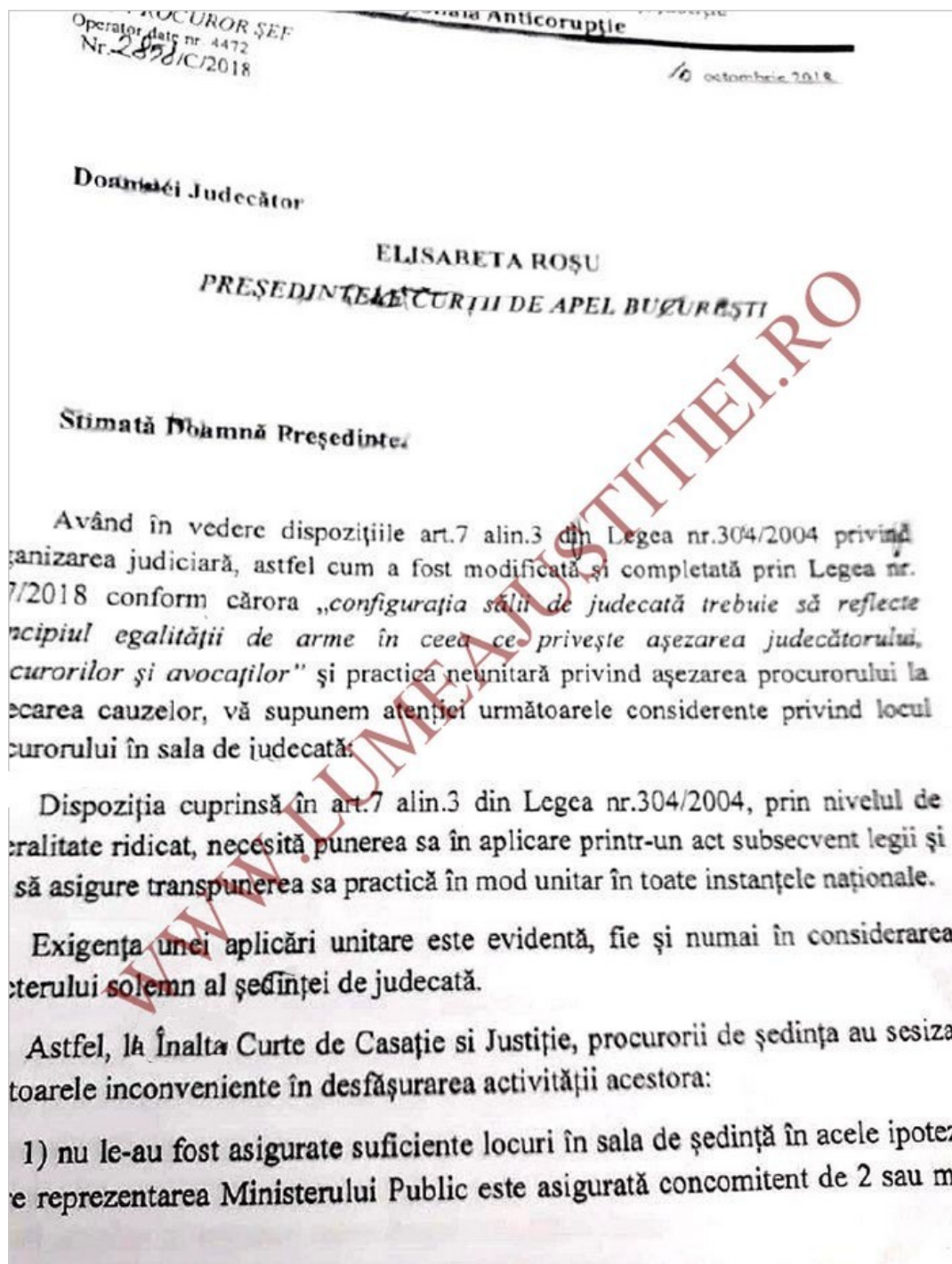
In finalul cererii, Jurma sustine ca modificarea locului procurorului nu poate fi justificata de dispozitii procedurale si nici de practica CEDO, intrucat contravine acestora.

In acest sens, Jurma expune si niste dispozitii ale unor Hotarari CSM din 2015 si 2016. De parca acestea ar avea caracter de lege si de parca ar mai fi aplicabile pe o lege din 2018.

Din punctul nostru de vedere, cererea formulata de Anca Jurma este absolut jenanta, dovedeste nivelul jos la care a ajuns DNA sa functioneze, precum si preocuparile marunte pe care aceasta directie le are.

Ca sa nu mai vorbim despre faptul ca daca ar avea ceva de reclamat din punctul de vedere al legalitatii noilor dispozitii din Legea nr. 304/2004, ar putea foarte bine sa o faca oficial, si nu prin adrese prin care practic cere indurare de la conducerea Curtii de Apel Bucuresti, pentru a-i pune la loc pe procurorii DNA.

Iata penibila adresa trimisa de Anca Jurma conducerii Curtii de Apel Bucuresti:

mulți procurori (Direcția Națională Anticorupție, Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, parchetele clasice);

2) poziția procurorului nu îi asigură vizibilitatea, fiind obturat de avocați și părți, pe scurt, procurorului nu îi sunt asigurate condițiile minime fizice pentru exercitarea decentă și în siguranță a rolului său, astfel acesta nu poate auzi, nu se poate face auzit, uneori pe pupitrul destinat lui, părțile sau avocații semnează declarații sau alte documente, acest lucru se acutizează în cauzele cu un număr mare de inculpați;

3) poziționarea pupitrului procurorului în imediata vecinătate a celui destinat avocaților conduce la situații improprii actului de justiție, în condițiile în care activitatea specifică apărării constă în discuții permanente și presupune prezența părților lângă avocat. Acest fapt, în practică implică prezența tuturor părților dintr-o cauză, lângă pupitrul procurorului, pe care se află înscrisuri, note, concluzii, care în acest mod pot fi lecturate facil de către avocați, respectiv părți din dosar.

Se împune precizarea că locul fizic al procurorului în sala de judecată nu are legătură cu principiul imparțialității judecătorilor și nici cu cel al egalității de arme, ci trebuie să reflecte statutul procurorului ca magistrat, consacrat în Constituția României și în Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.

Principiul egalității de arme are în vedere proporționalitatea mijloacelor procedurale puse la dispoziție de lege, astfel încât o parte să nu fie pusă într-o situație defavorabilă în privința apărării sale.

Accastă dezbateră, comună multor state europene, a fost tranșată în mai multe hotărâri de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului (în cauze privind Franța, Portugalia, Turcia și România, pronunțate în perioada 2003-2012), care a respins în mod constant cererile prin care se susținea încălcarea principiului imparțialității judecătorilor și celui al egalității de arme prin poziționarea privilegiată a procurorului în sala de judecată sau prin alte aspecte expuse mai sus.

Astfel, Curtea a apreciat că o anumită poziție determinată a procurorului în sala de judecată, „avantajoasă”, nu este de natură să aducă atingere principiului egalității armelor dacă nu pune acuzatul într-o situație dezavantajoasă în vederea formulării apărării sale (cauza Blaj contra României), sau că aspectele învederate de reclamant nu sunt suficiente prin ele însele să conducă la încălcarea principiului egalității de arme sau al imparțialității și independenței instanței în măsura, în care oferă Ministerului Public o poziție „fizică” privilegiată în sala de judecată și nu

plasează acuzatul într-o situație dezavantajoasă pentru apărarea intereselor sale (cauza Trăilescu contra României).

Mai mult, în cauza Năstase contra României, Curtea a respins plângerea reclamantului, apreciind în același fel susținerile privind amplasarea privilegiată a procurorului în sala de judecată de la Înalta Curte de Casație și Justiție. Situația de fapt avută în vedere în hotărâre este cea în care procurorul ocupa un loc la aceeași masă cu cea a completului de judecată, însă separat de complet și în capătul mesei.

Prin urmare, putem aprecia că dispozițiile menționate în vechiul Regulament de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 387/2005, care reglementa așezarea în sala de judecată, au fost introduse tocmai ca urmare a aprecierilor din hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului și pentru a da expresie acestora.

În acest context, modificarea locului procurorului nu poate fi justificată nici pe dispozițiile procedurale și nici pe practica Curții Europene a Drepturilor Omului, ci dimpotrivă contravine acestora, având motivații exterioare legii.

Cu aceste nuanțări, apreciem că dispozițiile art. 7 alin. (3) din Legea nr. 304/2004 trebuie interpretate, în sensul că procurorul va ocupa în sala de judecată un loc separat de judecător, însă nimic nu se opune așezării procurorului separat de avocat, între complet și avocat, având în vedere separarea funcțiilor judiciare și principiile legalității și imparțialității care guvernează activitatea procurorului. Garanțiile de imparțialitate trebuie acordate în aceeași măsură procurorului ca și judecătorului, pentru respectarea statutului legal al acestora care impune o condiție comună, a imparțialității.

Revenind, nevoia unei aplicări unitare este confirmată și de faptul că, până în prezent, această chestiune este normată, în ceea ce privește aspectele concrete/fizice, prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii, Secția pentru judecători nr.1152 din 17 decembrie 2015, modificată prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii, Secția pentru judecători nr.1654 din 29 noiembrie 2016.

În acest context, apreciem că hotărârea menționată este în vigoare și continuă să își producă efectele până la abrogarea sa și emiterea unei noi hotărâri în materie sau, eventual, adoptarea unei alte soluții normative (de pildă, inserarea în noul Regulament de ordine interioară al instanțelor a unor dispoziții similare celor

cuprinse în art. 86¹- 86¹² din regulamentul anterior și care reglementau configurația sălii de judecată).

Pe de altă parte, în contextul Hotărârii nr. 89 din 4 septembrie 2018 a Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție, vă adresăm rugămintea de a ne comunica care sunt modalitățile de configurare a sălilor de ședință.

Cu deosebită considerație,

PROCUROR ȘEF DIRECTIE
ANCA BURMA

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO